Dosarul nr. 5r-4135/2025
4-25092939-12-5r-01072025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

30 martie 2026 *****
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componența, președintelui ședinței,
Judecătorul Denis Guzun
Grefier Dorin Ialovoi
Cu participarea:
Petiționarului: *****
Apărătorul petiționarului: Balaban Sergiu
În lipsa:
Petiționarului: Sadovnic Mihail
Agentului constatator: Morari Mihaela

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, contestația depusă de ********, împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție seria MAI06 990563 din 13.06.2025*** și decizia de sancționare, întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Centru, Morari Mihaela, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, prin care a fost sancționată cu amendă în cuantum de 500 unități convenționale, ceea ce reprezintă echivalentul sumei de 25 000 lei, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

1. La 13.06.2025, agentul constatator din cadrul IP Centru, Morari Mihaela, a întocmit procesul - verbal cu privire la contravenție seria **MAI06 990563 din 13.06.2025** pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, prin care ***** a fost sancționat cu amendă în cuantum de 500 unități convenționale, ceea ce reprezintă echivalentul sumei de 25 000 lei pentru faptul că ,,în perioada de timp 01.01.2024- octombrie 2024 ultimul a primit mijloace bănești din Federația Rusă pentru a vota un anumit concurent electoral precum și pentru alegerea opțiunii NU în cadrul referendumului constituțional din toamna anului 2024,,.
2. ***** ne fiind de acord cu procesul - verbal cu privire la contravenție seria **MAI06 990563 din 13.06.2025** a depus o contestație prin care a solicitat anularea acestuia din motiv că nu există faptul contravenției în acțiunile acesteia. Menționează în continuare că agentul constatator eronat a interpretat și

încadrat juridic acțiunile acesteia, în proces nu este descrisă clar fapta săvârșită, nu i-au fost respectate drepturile procedurale, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei.

3. ***Poziția părților în cadrul ședinței de judecată.***
4. În ședința de judecată petiționarul ***** s-a prezentat cu apărătorul acestuia și a solicitat instanței admiterea contestației cu anularea procesului verbal contestat. A prezentat în ședință material probator privind nevinovăția acestuia.
5. În ședința de judecată agentul constatator Morari Mihaela nu s-a prezentat și nu a solicitat respingerea contestației.
6. Instanța reține că participanții **fiind citați legal despre locul, data și ora** examinării cauzei contravenționale, agentul constatator nu s-a prezentat în instanța de judecată și nici nu a solicitat instanței de judecată examinarea contestației în lipsa acestuia.
7. În acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, totodată agentul constatator având obligaţia de a se interesa de cauzele contravenţionale pendinte, inclusiv prin accesarea agendei şedinţelor de judecată fixate pe portalul oficial al instanţei www.jc.instante.justice.md.
8. În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza Ponomariov împotriva Ucrainei a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.
9. La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, § 48, și S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, § 30) și respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Ovuș împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48).
10. Prin urmare, **instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces** la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul statului a opinat spre a nu se prezenta în instanța de judecată, în pofida cunoașterii şi înștiințării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

11. Aprecierea instanței de judecată.

12. În conformitate cu prevederile art. 7 Cod contravențional, răspunderea contravențională poate fi angajată doar în măsura în care vinovăția persoanei este dovedită, cu respectarea tuturor garanțiilor procedurale. Totodată, potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă are obligația de a cerceta cauza sub toate aspectele, de a administra probe atât în favoarea, cât și în defavoarea persoanei vizate.

13. Instanța, examinând cauza în ansamblu, prin prisma probelor administrate, a normelor legale incidente și a standardelor consacrate de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, constată că contestația este întemeiată, iar *vinovăția petiționarului nu a fost demonstrată în modul prevăzut de lege*.

14. În susținerea învinuirii, agentul constatator a prezentat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 990563 din 13.06.2025, raportul ofițerului SSP IP Centru din 27 mai 2025, precum și mai multe încheieri judecătorești și ordonanțe ale procurorului privind autorizarea și aprecierea pertinenței unor măsuri speciale de investigație *efectuate într-o cauză penală distinctă* cît și procesul verbal de audiere a persoanei *****.

15. De asemenea, sunt indicate existența unor procese-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigație, cu anexarea unor purtători materiali de informații pe suport optic.

16. Analizând individual aceste probe, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act de constatare formală a agentului constatator și nu poate constitui, prin el însuși, o probă suficientă pentru stabilirea vinovăției. Acesta nu este susținut de alte probe obiective, iar petiționarul a negat constant săvârșirea faptei imputate.

17. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a statuat în cauza Anghel c. România (Hotărârea din 4 octombrie 2007) că întemeierea unei condamnări exclusiv pe procesul-verbal al agentului constatator, fără verificarea efectivă a acuzației, încalcă prezumția de nevinovăție garantată de art. 6 §2 din Convenție.

18. Raportul ofițerului SSP IP Centru din 27 mai 2025 constituie un act de sesizare internă, care nu conține constatări factuale proprii și nu are valoare probatorie autonomă. Potrivit acestui raport ofițerul a constatat că *****, prin intermediul numărului de telefon *****, a avut 14 conexiuni cu operatorul bancar din Federația Rusă (PSB) prin primirea recompenselor și remunerărilor bănești.

19. În ceea ce privește încheierile judecătorești și ordonanțele procurorului privind măsurile speciale de investigație, instanța reiterează că acestea sunt acte procesuale de dispoziție, care autorizează sau apreciază legalitatea unor măsuri, dar nu constituie mijloace de probă în sensul art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală.

20. Acestea nu conțin fapte concrete și nu demonstrează existența pretinselor „transferuri” cu aplicația PSB sau primirea unor remunerații bănești.

21. Curtea Europeană a subliniat în cauza Malige c. Franța (Hotărârea din 23 septembrie 1998) că procedurile cu caracter represiv trebuie să respecte integral garanțiile procesului echitabil, iar sancționarea nu se poate întemeia pe simple acte formale sau prezumții.

22. Instanța constată, de asemenea, că, deși sunt menționate procese-verbale de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigație și existența unor purtători materiali de informații, acestea nu au fost prezentate nemijlocit instanței spre examinare efectivă.

23. Nu au fost anexate date tehnice concrete, stenograme, rapoarte de conținut, extrase financiare sau alte elemente care să permită verificarea existenței, naturii și conținutului conexiunilor invocate.

24. În aceste condiții, instanța nu poate stabili dacă respectivele conexiuni au existat, care a fost scopul lor și dacă există vreo legătură cu procesul electoral.

25. Cu referire la afirmația agentului constatator privind existența trasferurior bănești din Federația Rusă, instanța reține că aceasta rămâne o simplă susținere, nefiind probată prin date verificabile. Curtea Europeană a statuat în cauza Telfner c. Austria (Hotărârea din 20 martie 2001) că o condamnare bazată pe ipoteze sau deducții nesusținute de probe directe ori circumstanțiale suficient de puternice este incompatibilă cu dreptul la un proces echitabil.

26. Analizate în mod coroborat, probele administrate nu se confirmă reciproc și nu conduc la stabilirea certă a existenței faptei contravenționale sau a vinovăției petiționarului.

27. Dimpotrivă, probatoriul *are un caracter fragmentar, derivat dintr-o cauză penală distinctă,* fără o cercetare contravențională proprie și fără respectarea cerințelor de admisibilitate a probelor.

28. Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, orice îndoială rezonabilă trebuie să profite persoanei acuzate (Barberà, Messegué și Jabardo c. Spaniei, Hotărârea din 6 decembrie 1988).

29. Instanța de judecată, examinând contestația formulată și analizând materialele cauzei prin prisma principiilor fundamentale ale dreptului contravențional, respectiv legalitatea, prezumția de nevinovăție și aflarea adevărului, reține că probatoriul administrat de organul constatator nu întrunește cerințele de pertinență, concludență și suficiență necesare pentru angajarea răspunderii contravenționale a lui *****.

30. În primul rând, instanța acordă o atenție deosebită raportului întocmit de ofițerul SSP al IP Centru la data de 27 mai 2025. Din analiza acestuia rezultă că raportul constituie un act de sesizare internă, lipsit de autonomie probatorie, întrucât nu cuprinde constatări factuale realizate nemijlocit de către autorul său,

ci doar reproduce anumite informații sau suspiciuni privind pretinse activități ale lui *****. Mențiunea potrivit căreia acesta ar fi avut 14 conexiuni, prin intermediul numărului de telefon *****, cu operatorul bancar din Federația Rusă (PSB), nu este susținută de niciun mijloc de probă tehnic sau documentar, precum extrase bancare, rapoarte oficiale ale instituțiilor financiare sau alte date verificabile, care să permită instanței să confirme realitatea acestor afirmații.

31. Or, în lipsa unor asemenea elemente obiective, raportul nu poate depăși nivelul unei simple susțineri, nefiind apt să dovedească existența unor transferuri bănești sau implicarea efectivă a contestatarului în faptele imputate. Instanța subliniază că, în materie contravențională, sarcina probei revine organului constatator, iar stabilirea vinovăției nu poate avea loc în baza unor presupuneri sau informații neverificate.

32. În al doilea rând, instanța analizează valoarea probatorie a încheierilor judecătorești și a ordonanțelor procurorului privind autorizarea și desfășurarea măsurilor speciale de investigație. Sub acest aspect, instanța reiterează că aceste acte au natura unor acte procesuale de dispoziție, ele limitându-se la autorizarea sau verificarea legalității unor procedee probatorii, fără a constitui prin ele însele mijloace de probă în sensul art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală.

33. Aceste acte nu conțin constatări directe ale faptelor imputate și nici nu atestă, în mod nemijlocit, existența unor transferuri de mijloace bănești prin intermediul aplicației PSB sau recepționarea unor remunerații financiare de către *****. Prin urmare, ele nu pot fundamenta, în mod autonom, concluzia privind existența contravenției și vinovăția persoanei.

34. Instanța reține, de asemenea, că probatoriul prezentat de acuzare are un caracter fragmentar și derivat, fiind preluat dintr-o cauză penală distinctă, fără a fi fost supus unei examinări autonome în cadrul procedurii contravenționale.

35. Lipsa unei cercetări contravenționale proprii, desfășurate cu respectarea garanțiilor procesuale și a regulilor privind administrarea probelor, afectează în mod esențial credibilitatea și forța probatorie a materialului prezentat.

36. Mai mult, probele administrate nu se confirmă reciproc și nu formează un ansamblu coerent și convergent, capabil să conducă la stabilirea certă a existenței faptei contravenționale și a vinovăției contestatarului. Dimpotrivă, acestea generează incertitudini serioase, care, în conformitate cu principiul in dubio pro reo, urmează a fi interpretate în favoarea persoanei.

37. **În opoziție**, ***** a prezentat instanței probe pertinente și concludente, care infirmă în mod direct susținerile agentului constatator.

38. Astfel, informația oficială eliberată de operatorul de telecomunicații Moldtelecom confirmă că numărul de telefon ***** a fost înregistrat pe numele acestuia doar până la data de 18.12.2020, contractul fiind ulterior reziliat.

39. În consecință, în perioada indicată de organul constatator (01.01.2024 – octombrie 2024), acest număr **nu aparținea lui *******, ceea ce exclude posibilitatea ca acesta să fi utilizat respectivul număr pentru presupusele activități imputate.

40. Această probă are o valoare deosebită, întrucât contrazice în mod direct fundamentul factual al acuzației, lipsind de suport concluziile referitoare la implicarea contestatarului în pretinsele transferuri bănești.

41. În aceste condiții, instanța constată că acuzațiile formulate împotriva lui ***** nu sunt susținute de probe pertinente, concludente și suficiente, iar probatoriul administrat nu întrunește standardul de certitudine necesar pentru angajarea răspunderii contravenționale.

42. Totodată, instanța reiterează că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauza Telfner c. Austria, o constatare a vinovăției bazată pe simple deducții sau ipoteze, neconfirmate prin probe solide, este incompatibilă cu exigențele unui proces echitabil.

43. Prin urmare, aplicând principiile prezumției de nevinovăție și in dubio pro reo, instanța reține că orice dubiu rezonabil existent în cauză urmează a fi interpretat în favoarea contestatarului.

44. În consecință, în lipsa unui probatoriu suficient și credibil care să demonstreze, dincolo de orice îndoială rezonabilă, existența faptei contravenționale și vinovăția lui *****, instanța va admite contestația formulată, cu consecința anulării procesului-verbal cu privire la contravenție și încetării procesului contravențional.

45. Instanța reține că procedurile contravenționale se încadrează în noțiunea de „acuzație în materie penală” în sensul art. 6 din Convenție (Öztürk c. Germania, Hotărârea din 21 februarie 1984), ceea ce impune respectarea strictă a prezumției de nevinovăție și a sarcinii probei, care revine exclusiv autorității. În cauza de față, lacunele probatorii nu pot fi suplinite prin presupuneri sau prezumții defavorabile petiționarului, întrucât Curtea a statuat că orice asemenea lacună trebuie interpretată în favoarea persoanei acuzate (Capeau c. Belgia, Hotărârea din 13 ianuarie 2005).

46. În consecință, instanța constată că vinovăția petiționarului nu a fost demonstrată, iar menținerea procesului contravențional în lipsa unor probe legale, pertinente și concludente ar contraveni standardelor CEDO și principiului prezumției de nevinovăție.

47. Prin urmare, în temeiul art. 441 lit. a) și art. 461 alin. (1) Cod contravențional, procesul contravențional urmează a fi încetat, întrucât nu a fost stabilită existența faptei contravenționale.

48. În conformitate cu art. 461, 462 Cod contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația depusă de *****.

Se anulează decizia de sancționare înserată în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 990563 din 13.06.2025 și decizia de sancționare, întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Centru, Morari Mihaela, pe semnele contravenției prevăzute de art. 471 alin. (1) din Codul contravențional, prin care ***** a fost sancționată cu amendă în cuantum de 500 unități convenționale, ceea ce reprezintă echivalentul sumei de 25 000 lei, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul judecătoriei Chişinău, (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecător **Denis GUZUN**